

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU

5. července 2005 *

Ve věci T-117/05 R,

Andreas Rodenbröcker, s bydlištěm v Hövelhof (Německo), a 81 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze tohoto usnesení, zastoupení H. Glatzelem, advokátem,

navrhovatelé,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené M. van Beekem a B. Schimou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

odpůrkyni,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je návrh na odklad provádění rozhodnutí Komise 2004/813/ES ze dne 7. prosince 2004, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. L 387, s. 1),

PŘEDSEDA SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

vydává toto

Usnesení

Právní rámec a skutkový základ návrhu na předběžné opatření

- 1 Dne 21. května 1992 vydala Rada směrnicí 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102, dále jen „směrnice“).
- 2 Cílem směrnice je podle jejího čl. 2 odst. 1 přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, na které se vztahuje Smlouva o ES.

- 3 Cílem opatření přijímaných na základě této směrnice je podle čl. 2 odst. 2 směrnice zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť a druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin majících význam pro Společenství.
- 4 Jak vyplývá ze šestého bodu odůvodnění směrnice, je k obnově nebo zachování příznivého stavu přírodních stanovišť a druhů v zájmu Společenství nutno vyhlásit zvláštní oblasti ochrany s cílem vytvořit podle stanoveného časového rozvrhu spojitou evropskou ekologickou síť.
- 5 Podle čl. 3 odst. 1 směrnice zahrnuje tato síť nazvaná „Natura 2000“ zvláštní oblasti ochrany, jakož i zvláště chráněná území označená členskými státy podle směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98).
- 6 Zvláštní oblastí ochrany se podle čl. 1 písm. l) směrnice rozumí „lokalita významná pro Společenství a vyhlášená členskými státy prostřednictvím právního, správního nebo smluvního aktu, u které jsou pro přírodní stanoviště nebo populace druhů, pro něž je lokalita určena, uplatněna ochranná opatření nezbytná k jejich zachování nebo obnově ve stavu z hlediska jejich ochrany příznivém“.
- 7 Článek 4 směrnice stanoví třítapový postup pro stanovení zvláštních oblastí ochrany. Podle čl. 4 odst. 1 předloží každý členský stát seznam lokalit, v němž bude uvedeno, jaké typy přírodních stanovišť z přílohy I a jaké druhy z přílohy II, původní pro toto území, se na jednotlivých lokalitách vyskytují. Seznam spolu s informacemi o každé lokalitě musí být do tří let po oznámení směrnice předložen Komisi.

- 8 Podle čl. 4 odst. 2 směrnice vypracuje Komise z těchto seznamů na základě kritérií stanovených v příloze III směrnice po dohodě s každým členským státem návrh seznamu lokalit významných pro Společenství. Seznam lokalit vybraných jako lokality významné pro Společenství přijme Komise postupem podle článku 21 směrnice. Podle čl. 4 odst. 3 směrnice bude tento seznam vypracován do 6 let od oznámení směrnice.
- 9 Článek 4 odst. 4 směrnice stanoví, že jakmile je lokalita významná pro Společenství přijata postupem podle odstavce 2 téhož ustanovení, vyhlásí příslušný členský stát co nejdříve a nejpozději do šesti let tuto lokalitu jako zvláštní oblast ochrany a podle významu lokality stanoví priority pro uchování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u typu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II a pro ekologickou soudržnost sítě Natura 2000 a také podle toho, jak jsou tyto lokality ohroženy postupným znehodnocováním nebo zničením.
- 10 Směrnice ve svém článku 4 odst. 5 upřesňuje, že jakmile je některá lokalita zařazena do Komisí vytvořeného seznamu lokalit významných pro Společenství, vztahuje se na ni ustanovení jejího čl. 6 odst. 2, 3 a 4.
- 11 Článek 6 směrnice stanoví následující:

„1. Pro zvláštní oblasti ochrany stanoví členské státy nezbytná ochranná opatření zahrnující v případě potřeby odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje a vhodná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují.

2. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany [zvláštních oblastech ochrany] vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů a vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice.

3. Jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, podléhá odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. S přihlédnutím k výsledkům uvedeného hodnocení důsledků pro lokalitu a s výhradou odstavce 4 schválí příslušné orgány příslušného státu tento plán nebo projekt teprve poté, co se ujistí, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality, a co si v případě potřeby opatří stanovisko široké veřejnosti.

4. Pokud navzdory negativnímu výsledku posouzení důsledků pro lokalitu musí být určitý plán nebo projekt z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, přesto uskutečněn a není-li k dispozici žádná alternativní řešení, zajistí členský stát veškerá kompenzační opatření nezbytná pro zajištění ochrany celkové soudržnosti sítě Natura 2000. O přijatých kompenzačních opatřeních uvědomí Komisi.

Jestliže se na dotyčné lokalitě vyskytují prioritní typy přírodních stanovišť nebo prioritní druhy, pak mohou být uplatněny pouze důvody související s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu podle stanoviska Komise.“

12 Článek 7 směrnice stanoví, že „ode dne provádění“ směrnice povinnosti vyplývající z ustanovení čl. 6 odst. 2, 3 a 4 nahrazují povinnosti vyplývající z první věty čl. 4 odst. 4 směrnice 79/409/EHS.

13 Lokalita Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald označená kódem DE4118401 je zvláště chráněným územím podle směrnice 79/409.

14 Na základě čl. 4 odst. 2 třetího pododstavce směrnice bylo vydáno rozhodnutí Komise 2004/813/ES ze dne 7. prosince 2004, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. L 387, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí“). V tomto seznamu jsou uvedeny následující lokality:

— DE4117301 Sennebäche;

— DE4117302 Holter Wald;

— DE4118301 Senne mit Stapelager Senne.

Řízení a návrhy účastníků řízení

15 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 9. března 2005 Andreas Rodenbröker a 81 dalších žalobců uvedených v příloze tohoto usnesení podalo podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES žalobu, kterou se domáhají zrušení sporného rozhodnutí.

- 16 Samostatným podáním doručeným kanceláři Soudu dne 25. března 2005 podali žalobci podle článku 104 jednacího řádu Soudu a podle článků 242 a 243 ES tento návrh na předběžné opatření.
- 17 V tomto podání jsou navrhovatelé rozděleni do následujících šesti skupin:
- Andreas Rodenbröker, Bernhard Bröckling, Johannes Bröckling, Hedwig Bröckling, Josef Flüter, Karl-Heinz Fritze, Heinz Göke, Alwine Griffiths, Dieter Johannesmeier, Reinhard Jostwerner, Meinolf Kirchhoff, Ursula Klausfehring, Gerhard Korsmeier, Raimund Korsmeier, Mike Leuschner, Jürgen Linse, Martin Steffens, Hartwig Pollmeier, Anton Rampsel, Irene Rampsel, Franz-Josef Regenhard, Johannes Relard, Karl-Heinz Relard, Hubert Rodehutscond a Heinz Schlotmann (dále jen „obyvatelé sousedící s Haustenbach“);
  - Norbert Altemeyer, Beate Beckmann, Gerhard Benteler, Rainer Benteler, Carl-Stefan Biermeier, Josef Biermeier, Manfred Block, Ludwig Brinkmann, Karl-Heinz Deppe, Friedhelm Dirks, Siegfried Engels, Wilhelm Ennekens, Johannes Evers, Elke Furlkröger, Reinhard Furlmeier, Andreas Gutsche, Franz Hachmann, Heinz Meermeier, Barbara Meermeier, Heike Meuser, Ferdinand Brock, Maria Brock, Monika Plaßhenrich, Heinrich Plaßhenrich, Manfred Jürgenliemke, Ludwig Teichmann, Ute Teichmann, Senne Großwild Safariland GmbH, Renate Henning, Udo Henning, Karl-Heinz Kleinemeier, Hubert Sander a Elisabeth Kipshagen (dále jen „obyvatelé sousedící s Furlbach“);
  - Meinolf Benteler, Richard Berens, Hans-Josef Joachim, Inge Jostameling, Rudolf Jürgenliemke, Edmund Jürgenliemke, Kunigunde Jürgenliemke, Franz-Josef Kipshagen, Heidrun Kreyer, Werner Lienen, Ulrich Wend, Monika Winter, Christiane Füchtebauer a Frank Röhlke (dále jen „obyvatelé sousedící s Wehr-Wapelbach“);

- Gabriele Berenbrinker, Josef Delker, Josef Dresselhaus, Norbert Hunke, Heribert Rodenbeckenschnieder a Josef Ewers (dále jen „obyvatelé sousedící s Rodenbach, Rodenbach a Wapelbach a Nördliche Moosheide“);

- obec Hövelhof (dále jen „obec“);

- Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG, Reinhard Goldkuhle a Meinolf Maasjost (dále jen „obyvatelé sousedící s Holter Wald“).

18 Tímto návrhem na předběžné opatření navrhovatelé navrhují, aby Soud:

- zaprvé uložil Komisi odložit až do rozhodnutí v hlavním řízení výkon sporného rozhodnutí co se týče zařazení lokalit DE4117301 Sennebäche, DE4118301 Senne mit Stapelager Senne, DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald a DE4117302 Holter Wald (dále jen „sporné lokality“);

- zadruhé uložil Komisi oznámit Spolkové republice Německo odklad výkonu rozhodnutí co se týče sporných lokalit;

- zatřetí uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 19 Ve svém písemném vyjádření, doručeném kanceláři Soudu dne 13. dubna 2005, Komise v podstatě navrhuje zamítnout návrh jako neopodstatněný a vyhradit rozhodnutí o nákladech řízení na pozdější dobu.
- 20 Dne 21. dubna 2005 doručili navrhovatelé bez vyzvání do kanceláře Soudu vyjádření k vyjádření Komise.
- 21 Rozhodnutím předsedy Soudu ze dne 21. dubna 2005 bylo toto doplňující vyjádření navrhovatelů vzato do spisu a Komise byla znovu vyzvána se k němu do 29. dubna 2005 vyjádřit.
- 22 Dne 27. dubna 2005 Komise předsedovi sdělila, že se k doplňujícímu vyjádření navrhovatelů vyjadřovat nebude.

Právní otázky

- 23 Na základě ustanovení článků 242 ES a 243 ES ve spojení s čl. 225 odst. 1 ES je Soud oprávněn, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, nařídit odklad provádění napadeného aktu nebo nařídit nezbytná předběžná opatření.
- 24 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že návrh na předběžné opatření musí uvádět předmět řízení, okolnosti prokazující naléhavost a rovněž skutkové a právní důvody, které na první pohled (*fumus boni juris*) odůvodňují nařízení navrhovaných

předběžných opatření. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrh na předběžné opatření musí být zamítnut, není-li některá z nich splněna [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30].

- 25 S ohledem na skutečnosti uvedené ve spisu má soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních za to, že má k dispozici všechny skutečnosti nezbytné pro rozhodnutí o projednávaném návrhu na předběžné opatření, aniž by bylo užitečné předem vyslechnout ústní vysvětlení účastníků řízení.

Argumenty účastníků řízení

K přípustnosti

- 26 Navrhovatelé jednak uplatňují, že jejich návrh na odklad provádění splňuje všechny podmínky uvedené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu, a jednak, že žaloba v hlavním řízení je přípustná. K tomuto poslednímu bodu navrhovatelé uplatňují, že jsou napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni ve svých vlastnických právech k majetku a že toto rozhodnutí nemůže být považováno jen za přípravné opatření. Jeho zveřejnění vyjadřuje naopak vůli Komise propůjčit tomuto rozhodnutí závazné právní účinky.
- 27 Co se týče otázky, zda jsou bezprostředně dotčeni, navrhovatelé uvádějí, že dotčená ustanovení práva Společenství neponechávají žádný prostor pro uvážení. Jejich právní účinky vyplývají automaticky a výlučně z práva Společenství. Podle žalobců tento automatický charakter jasně vyplývá jak ze samotné směrnice, tak i z vnitrostátních ustanovení vydaných k jejímu provedení, které se obsahově neodchylují od ustanovení práva Společenství.

- 28 Právní účinky čl. 4 odst. 5 směrnice a především v jejím čl. 6 odst. 2 stanovený zákaz poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů a povinnost vyplývající z čl. 6 odst. 3 provést pro plány a projekty v lokalitách uvedených na seznamu hodnocení důsledků pro lokalitu se totiž již nyní přímo použijí na pozemky navrhovatelů. Podle čl. 6 odst. 3 směrnice je pro plány a projekty, týkající se těchto pozemků nutno provést hodnocení důsledků pro lokalitu, aby byly vyloučeny významné negativní vlivy na lokalitu. Nebylo-li by je možno vyloučit, musela by podle čl. 6 odst. 4 směrnice být přijata kompenzační opatření.
- 29 Navrhovatelé navíc tvrdí, že podle článku 6 směrnice zákaz poškozování a povinné hodnocení důsledků pro lokalitu nejsou omezeny na pozemky nacházející se ve zvláštních oblastech ochrany a ve zvláště chráněných územích, nýbrž zahrnují také ochranu jejich okolí. V důsledku toho se směrnice vztahuje na všechny jejich pozemky.
- 30 Příkladem toho je případ p. Jürgenliemkeho, který patří k obyvatelům sousedícím s Furlbach. Na žádost o sdělení možnosti zastavět svůj pozemek, který leží asi 85 metrů jižně od sporných lokalit, již dostal rozhodnutí místně příslušného stavebního úřadu s nařízením zdržet se veškerého jednání, které by mohlo vést ke zničení, poškození, změně, trvalému vyrušování nebo k poškození chráněné lokality.
- 31 Konečně navrhovatelé poukazují na to, že podle znění článku 6 směrnice se při jeho použití nerozlišuje, zda se jedná o věcné právo, jako je vlastnictví, nebo o nárok vyplývající ze závazkového práva, jako třeba z nájemní smlouvy. Navrhovatelé zdůrazňují, že nájemci jsou sporným rozhodnutím dotčeni stejně jako vlastníci.

- 32 Navrhovatelé jsou také osobně dotčeni vzhledem k tomu, že se sporné lokality odlišují od ostatních lokalit uvedených v rozhodnutí tím, že jako jediné nesplňují kritéria stanovená směrnicí. Podle navrhovatelů jsou osobně dotčeni nejen vlastníci, nýbrž i nájemci, obec a obyvatelé sousedící s Holter Wald.
- 33 Komise na to tvrdí, že projednávaný návrh je nepřípustný, protože jednak nesplňuje podmínky stanovené čl. 104 odst. 2 jednacího řádu a jednak žaloba na neplatnost sporného rozhodnutí, ke které se projednávaný návrh váže, je podle ní také zjevně nepřípustná. S výjimkou obce totiž není žádný z žalobců bezprostředně dotčen. Ostatně ani osobně nejsou tímto rozhodnutím dotčeni.
- 34 K podmínkám požadovaným článkem 104 jednacího řádu Komise namítá, že navrhovatelé neprokázali žádnou souvislost mezi napadenou částí rozhodnutí a jejich údajným dotčením. Komise má za to, že pro nedostatek této souvislosti v návrhu na předběžné opatření z tohoto návrhu nelze dovodit právní zájem na podání návrhu. Podmínky stanovené článkem 104 jednacího řádu tak nejsou splněny.
- 35 Komise tvrdí, že pokud se navrhovatelé dovolávají právních účinků rozhodnutí v lokalitě DE4118401 je návrh na první pohled nepřípustný proto, že tato lokalita není uvedena v příloze rozhodnutí.
- 36 Komise mimoto konstatuje, že z žaloby nelze poznat, kteří obyvatelé sousedící s Hustenbach jsou údajně bezprostředně dotčeni z důvodu, že jejich pozemek leží v lokalitě DE4118301, na kterou se sporné rozhodnutí vztahuje, a kteří z důvodu, že

jejich pozemek leží v lokalitě DE4118401, na kterou se sporné rozhodnutí nevztahuje. Za těchto okolností není možné na první pohled určit, pro které obyvatele sousedící s Haustenbach je prokázáno, že jsou aktivně legitimováni k podání žaloby.

- 37 Podle článku 7 směrnice platí povinnosti vyplývající z ustanovení čl. 6 odst. 2, 3 a 4 ode dne provedení této směrnice nebo ode dne označení nebo uznání členským státem podle směrnice 79/409, je-li posledně uvedený den pozdější. V důsledku toho nemá sporné rozhodnutí pro navrhovatele vůbec žádné právní účinky. Z toho vyplývá, že právní výklad navrhovatelů, podle kterého je okamžik použití směrnice na lokalitu DE4118401 okamžikem vydání seznamu Společenství, je očividně mylný.
- 38 Pokud jde o aktivní legitimaci navrhovatelů, je nejprve nutno konstatovat, že navrhovatelé s výjimkou obce nejsou na první pohled bezprostředně dotčeni.
- 39 Komise zdůrazňuje, že je nutno přísně odlišovat otázku, zda jsou napadená ustanovení přímo použitelná od otázky, zda jsou jimi jednotlivci bezprostředně dotčeni. Zde jsou ustanovení směrnice ve spojení se sporným rozhodnutím způsobilá vyvolat pro vnitrostátní orgány bezprostřední povinnost jednat.
- 40 Komise dodává, že pro posouzení této otázky je rozhodující, zda jsou vnitrostátní orgány nadány posuzovací pravomocí, přičemž bezprostřední dotčení je dáno jen v případě, že tomu tak není.

- 41 V tomto ohledu Komise tvrdí, že čl. 6 odst. 2 směrnice stanoví povinnost vyloučit poškozování a vyrušování v oblastech ochrany. Článek 6 odst. 3 a 4 téže směrnice stanoví povolenací řízení pro plány a projekty, které by mohly mít vliv na lokalitu. V obou případech se jedná o povinnosti členských států, a nikoli jednotlivců.
- 42 Předně, pokud se jedná o čl. 6 odst. 2 směrnice, členské státy jsou tímto ustanovením vyzvány přijmout vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů a vyloučily vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice.
- 43 Podle Komise ponechává toto ustanovení členským státům alespoň ve dvou bodech prostor pro uvážení, zaprvé při posouzení otázky, kdy by se mohlo vyrušování významně projevit, a zadruhé při posuzování otázky, které opatření je vhodné, aby zabránilo poškozování nebo vyrušování. Komise uvádí, že dokud členský stát nepoužil své posuzovací pravomoci, je nejisté, zda a v každém případě jakým způsobem by mohlo být dotčeno právní postavení žalobců.
- 44 Zadruhé, co se týče podmínky osobního dotčení, Komise připomíná, že navrhovatelé by museli prokázat, že každý z nich je podle své situace směrnici osobně dotčen.
- 45 Podle Komise přitom tento důkaz chybí.

- 46 V tomto ohledu Komise zpochybňuje argument, podle kterého jsou nájemci směrnicí dotčeni stejně jako vlastníci. Komise podotýká, že důvody uvedené navrhovateli jsou v tomto nedostatečné. K údajnému osobnímu dotčení navrhovatelů, kteří jsou nájemci, chybí jakékoli argumenty. Komise na základě toho činí závěr, že není možné na první pohled určit, kteří z navrhovatelů jsou osobně dotčeni.

K naléhavosti

- 47 Navrhovatelé mají za to, že bez odkladu provádění sporného rozhodnutí utrpí vážnou a nenapravitelnou újmu.
- 48 Zaprvé, sporné rozhodnutí zasahuje do jejich vlastnických práv tím, že nemohou nadále volně hospodařit na svých pozemcích. Navrhovatelé se domnívají, že s ohledem na současnou hospodářskou situaci může každé omezení volného hospodaření ať již bezprostředně z důvodu zákazu poškozování podle čl. 6 odst. 2 směrnice nebo z důvodu stanovení omezujících podmínek pro hospodaření vést k tomu, že provozování zemědělství, lesnictví, rybářství nebo malých živností nebude nadále rentabilní, a bude proto muset být ukončeno, přičemž se nejedná jen o finanční škody, nýbrž také o možný zánik těchto činností a pracovních míst.
- 49 Zadruhé, sporné rozhodnutí zasahuje do výlučné pravomoci obcí v územním plánování, která je chráněna německým ústavním právem.

- 50 Zatřetí, navrhovatelé tvrdí, že odklad provádění sporného rozhodnutí je nezbytný také proto, že pro další řízení je nutno shromáždit důkazy o tom, že se chráněné druhy živočichů a rostlin ve sporných lokalitách v současné době nenacházejí.
- 51 Komise se domnívá, že první dva argumenty jsou formulovány zcela paušálně, obecně a hypoteticky a nejsou podloženy žádnými důkazy.
- 52 Co se týče třetího argumentu navrhovatelů, Komise má za to, že navrhovatelé mají příležitost v rámci hlavního řízení sporný důkaz provést. Navrhovatelé tedy požadovanou naléhavost neprokázali.

Závěry soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

Úvodní poznámky k přípustnosti

- 53 Nejprve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury podmínky stanovené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu vyžadují, aby zásadní skutkové a právní poznatky, na kterých je návrh založen, vyplývaly soudržným a srozumitelným způsobem ze samotného textu návrhu na předběžné opatření (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 7. května 2002, Aden a další v. Rada a Komise, T-306/01 R, Recueil, s. II-2387, bod 52, a ze dne 10. listopadu 2004, European Dynamics v. Komise, T-303/04 R, Sb. rozh. s. II-3889, body 63 a 64).

- 54 V projednávaném případě je namístě konstatovat, že, jak správně zdůrazňuje Komise, návrh obsahuje málo poznatků umožňujících soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních přezkoumat, zda je nařízení navrhovaných opatření na první pohled odůvodněné. Nicméně, navzdory své stručnosti a nejasné prezentaci obsahuje návrh řadu důvodů a argumentů směřujících k prokázání, že podmínky týkající se existence *fumus boni juris* a naléhavosti jsou splněny, což umožnilo Komisi předložit užitečně její vyjádření a soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních umožní rozhodnout. Za těchto okolností není možné učinit závěr, že návrh musí být odmítnut jako nepřijatelný z důvodu, že nespĺňuje podmínky vyžadované čl. 104 odst. 2 jednacího řádu.

K přípustnosti žaloby v hlavním řízení

- 55 Podle ustálené judikatury nesmí být v zásadě přípustnost žaloby podané ve věci samé přezkoumávána v rámci řízení o předběžných opatřeních, neboť by tím bylo předjíháno rozhodnutí věci v hlavním řízení. Nicméně se může jevit nezbytným, pokud je jako v projednávaném případě uplatněna zjevná nepřijatelnost žaloby v hlavním řízení, k níž se váže návrh na předběžné opatření, prokázat existenci určitých skutečností, které umožní na první pohled dojít k závěru o přípustnosti takové žaloby (usnesení předsedy Soudu ze dne 15. února 2000, Hölzl a další v. Komise, T-1/00 R, Recueil, s. II-251, bod 21, a ze dne 8. srpna 2002, VVG International a další v. Komise, T-155/02 R, Recueil, s. II-3239, bod 18).
- 56 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES může „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba [...] podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají“. Článek 230 čtvrtý pododstavec Smlouvy o ES sice výslovně neupravuje přípustnost žalob na neplatnost podaných jednotlivci proti směrnici, z judikatury však vyplývá, že pouze tato okolnost není dostačující, aby byly takové žaloby prohlášeny za nepřijatelné (rozsudek Soudu ze dne 17. června 1998,

UEAPME v. Rada, T-135/96, Recueil, s. II-2335, bod 63; usnesení Soudu ze dne 10. září 2002, Japan Tobacco a JT International v. Parlament a Rada, T-223/01, Recueil, s. II-3259, bod 28).

- 57 Krom toho podle ustálené judikatury má akt obecnou působnost, pokud se uplatňuje na objektivně určené situace a způsobuje-li právní následky vůči kategoriím osob pojímaným obecným a abstraktním způsobem (rozsudek Soudu ze dne 10. července 1996, Weber v. Komise, T-482/93, Recueil, s. II-609, bod 55, a usnesení Soudu ze dne 15. prosince 2000, Galileo a Galileo International v. Rada, T-113/99, Recueil, s. II-4141, bod 45).
- 58 Nicméně nemůže být vyloučeno, že ustanovení, přestože je podle svého druhu a dosahu všeobecné povahy, se bezprostředně a osobně dotýká fyzické nebo právnické osoby (rozsudek Soudu ze dne 18. května 1994, Codorniu v. Rada, C-309/89, Recueil, s. I-1853, bod 19, a ze dne 22. listopadu 2001, Antillean Rice Mills v. Rada, C-451/98, Recueil, s. I-8949, bod 46).
- 59 Mimoto z ustálené judikatury vyplývá, že jednotlivce je bezprostředně dotčen tehdy, jestliže předmětné opatření Společenství přímo zakládá následky pro právní postavení jednotlivce a svým adresátům pověřeným jeho uplatněním neponechává žádnou posuzovací pravomoc a naopak, jestliže je provedení čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z právní úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (viz rozsudek Soudu ze dne 5. května 1998, Dreyfus v. Komise, C-386/96 P, Recueil, s. I-2309, bod 43, a judikatura tam uvedená, a usnesení Soudu ze dne 15. března 2004, Institutou N. Avgerinopoulou a další v. Komise, T-139/02, Sb. rozh. s. II-875, bod 62, a judikatura tam uvedená).
- 60 Pokud se jedná o osobní zájem, je nutno uvést, že fyzické nebo právnické osoby mohou být osobně dotčeny aktem s obecnou působností, jako je směrnice, pokud

jsou jím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky Soudu ze dne 16. května 1991, *Extramet Industrie v. Rada*, C-358/89, Recueil, s. I-2501, bod 16; *Condorniu v. Rada*, uveden v bodě 58 výše, bod 20; *Antillean Rice Mills v. Rada*, uveden v bodě 58 výše, bod 49, a ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 36).

- 61 Mimoto je žaloba, která byla podána vícero žalobci, přípustná již tehdy, pokud je jen jeden z nich aktivně legitimován. V tomto případě není nutno zkoumat, zda jsou také ostatní žalobci aktivně legitimováni (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 24. března 1993, *CIRFS a další v. Komise*, C-313/90, Recueil, s. I-1125, body 30 a 31).
- 62 V projednávaném případě je nutno jednak zkoumat zvlášť situaci navrhovatelů, kteří jsou obyvateli sousedícími s *Haustenbach*, *Furlbach*, *Wehr-Wapelbach*, *Rodenbach*, *Rodenbach* a *Wapelbach*, *Nördliche Moosheide* a *Holter Wald* (dále jen „obyvatelé“), a jednak situaci obce.
- 63 Zaprvé, s ohledem na argumenty vznesené účastníky řízení existují vážné pochyby o možnosti, že by obyvatelé byli sporným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni. Podle judikatury uvedené v bodě 59 výše je věcí obyvatel prokázat, že jsou sporným rozhodnutím bezprostředně dotčeni. V projednávaném případě ze spisu na první pohled nevyplývá, že by směrnice, na jejímž základě bylo sporné rozhodnutí vydáno, neponechávala německým orgánům, které jsou pověřeny provádět vnitrostátní právní předpisy vydané k provedení směrnice, žádnou posuzovací pravomoc.
- 64 Zadruhé, pokud se jedná o obec, je nesporné, že je sporným rozhodnutím bezprostředně dotčena.

- 65 Z toho plyne, že žaloba je přípustná, pokud obec může prokázat, že se jí sporné rozhodnutí dotýká z důvodu faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.
- 66 Obec však neuvedla nic, co by mohlo prokázat, že se jí sporné rozhodnutí v porovnání s ostatními navrhovateli dotýká ze zvláštních důvodů takovým způsobem, který ji dostatečně vymezuje tak, aby byla považována za osobně dotčenou.
- 67 Co se týče údajů předložených k tomuto bodu v návrhu, které se v tomto týkají bez rozlišování všech navrhovatelů, je nejprve třeba konstatovat, že okolnost, že sporné lokality jsou údajně jediné lokality uvedené ve sporném rozhodnutí, které nesplňují kritéria stanovená směrnicí, nestačí na první pohled k tomu, aby byla obec považována za osobně dotčenou tímto rozhodnutím.
- 68 Zadruhé je třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury obecný zájem, který právnická osoba, jako je obec, může mít na dosažení příznivého výsledku pro svou hospodářskou prosperitu coby entita příslušná pro hospodářské záležitosti na svém území, sám o sobě nestačí k tomu, aby byla považována za bezprostředně dotčenou ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (rozsudek Soudu ze dne 10. dubna 2003, Komise v. Nizozemské Antily, C-142/00, Recueil, s. I-3483, bod 69).
- 69 V důsledku toho, s ohledem na argumenty předložené účastníky řízení, existují v tomto stadiu řízení vážné pochybnosti o možnosti, že by obec sporným rozhodnutím byla bezprostředně a osobně dotčena.

- 70 Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních se dále domnívá, že za okolností projednávaného případu není nezbytné pokračovat ve zkoumání, zda žaloba na neplatnost je na první pohled přípustná. Navrhovatelé totiž každopádně neprokázali, že je naléhavé, aby bylo předběžné opatření nařízeno.

K naléhavosti

- 71 Je třeba připomenout, že naléhavost návrhu na předběžné opatření musí být posouzena ve vztahu k nezbytnosti nařídit předběžné opatření, aby bylo zabráněno, že účastníku řízení, který se domáhá předběžného opatření, vznikne vážná a nenapravitelná újma (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. února 1986, *Deuflil v. Komise*, 310/85 R, Recueil, s. 537, bod 15, a usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, *Pfizer Animal Health v. Rada*, T-13/99 R, Recueil, s. II-1961, bod 134). Je na něm, aby prokázal, že nemůže čekat na rozhodnutí v hlavním řízení, aniž by mu taková újma vznikla (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. května 1991, *Belgie v. Komise*, C-356/90 R, Recueil, s. I-2423, bod 23, a usnesení předsedy Soudu ze dne 15. listopadu 2001, *Duales System Deutschland v. Komise*, T-151/01 R, Recueil, s. II-3295, bod 187).
- 72 Je sice pravdou, že pro důkaz vážné a nenapravitelné újmy v rámci řízení o předběžných opatřeních není nezbytné, aby byl vznik újmy doložen s absolutní jistotou, a že postačuje, aby byla s dostatečným stupněm pravděpodobnosti předvídatelná, nicméně to nic nemění na tom, že navrhovatel je povinen prokázat skutečnosti, které mají odůvodňovat očekávání takové vážné a nenapravitelné újmy, aby mohl soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tuto pravděpodobnost posoudit [viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 29. června 1993, *Německo v. Rada*, C-280/93 R, Recueil, s. I-3667, bod 34, a usnesení předsedy Soudu ze dne 14. prosince 1999, *HFB a další v. Komise*, C-335/99 P (R), Recueil, s. I-8705, bod 67].

- 73 V projednávaném případě je nejprve třeba rozlišovat mezi údajnou újmou obyvatel, kteří podle tvrzení navrhovatelů spadají na základě sporného rozhodnutí do rozsahu působnosti směrnice, a údajnou újmou obce.
- 74 Pokud jde o zásah do volného výkonu práv obyvatelů jako vlastníků nebo jako nájemců, jedná se o vágní a jen hypotetické ohrožení. Z návrhu nevyplyvá žádný konkrétní důkaz a nevysvětluje, v čem by mělo toto ohrožení spočívat. Uvedené okolnosti také nezakládají žádné aktuální ohrožení, nýbrž představují jen budoucí, nejisté a náhodné riziko.
- 75 Pokud by mělo být argumentu navrhovatelů týkajícímu se údajného ohrožení určitých pracovních míst sporným rozhodnutím rozuměno tak, že tvrzená újma vzniká jiným osobám než navrhovatelům, je nutno konstatovat, že se navrhovatelé nemohou dovolávat takové újmy, protože naléhavost musí být dána, pokud jde o ně samé (usnesení Pfizer Animal Health v. Rada, uvedené v bodě 71 výše, bod 136).
- 76 Pokud má být argumentaci o zásahu do práv obyvatel včetně ztráty jejich vlastních pracovních míst rozuměno tak, že se jedná o finanční újmu, postačuje připomenout, že taková újma nemůže být s výjimkou mimořádných okolností považována za nenapravitelnou nebo i jen za obtížně napravitelnou, jelikož může být předmětem následného finančního vyrovnání (viz usnesení Pfizer Animal Health v. Rada, uvedené v bodě 71 výše, bod 137, a judikatura tam uvedená). V projednávaném případě přitom navrhovatelé neuplatnili žádnou skutečnost, kterou by bylo možné považovat za zakládající mimořádné okolnosti.

- 77 Co se týče údajného zásahu do pravomoci obce na úseku územního plánování, jsou tato tvrzení obce hypotetické povahy. Jak sama uvádí, týkají se tato tvrzení budoucích rozvojových záměrů. Kromě toho návrh obsahuje k těmto záměrům jen neúplné údaje. Neobsahuje potud také žádný konkrétní důkaz a nevysvětluje, do jaké míry má být tato dovolávaná újma závažná a nadto i nenapravitelná. Takové tvrzení nedokládá existenci aktuálního nebezpečí újmy, nýbrž jen existenci budoucího, nejistého a náhodného rizika.
- 78 Pokud jde o třetí argument navrhovatelů týkající se možnosti dokázat, že žádné chráněné druhy živočichů a rostlin ve sporných lokalitách nežijí, Komise správně tvrdí, že z tohoto argumentu nevyplývá perspektiva vážné a nenapravitelné újmy.
- 79 Za těchto okolností je nutno konstatovat, že tvrzení navrhovatelů je, jak bylo uvedeno výše, jen obecné, vágní a hypotetické povahy a není podepřeno dostatečnými důkazy pro to, aby právně dostačujícím způsobem umožňovalo prokázat, že by navrhovatelé bez nařízení navrženého předběžného opatření utrpěli vážnou a nenapravitelnou újmu.
- 80 Z toho vyplývá, že navrhovatelům se nepodařilo prokázat, že podmínka týkající se naléhavosti je splněna. V důsledku toho musí být návrh na předběžné opatření zamítnut, aniž by bylo nezbytné zkoumat, zda jsou splněny ostatní podmínky pro nařízení předběžných opatření.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA SOUDU

rozhodl takto:

- 1) **Návrh na předběžné opatření se zamítá.**

- 2) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 5. července 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

B. Vesterdorf

PŘÍLOHA

Bernhard Bröckling, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Johannes Bröckling, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Hedwig Bröckling, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Josef Flüter, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Karl-Heinz Fritze, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Heinz Göke, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Alwine Griffiths, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Dieter Johannesmeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Reinhard Jostwerner, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Meinolf Kirchhoff, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Ursula Klausfehring, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Gerhard Korsmeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Raimund Korsmeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Mike Leuschner, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Jürgen Linse, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Martin Steffens, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Hartwig Pollmeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Anton Rampsel, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Irene Rampsel, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Franz-Josef Regenhard, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Johannes Relard, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Karl-Heinz Relard, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Hubert Rodehutsord, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Heinz Schlotmann, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Norbert Altemeyer, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Beate Beckmann, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Gerhard Benteler, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Rainer Benteler, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Carl-Stefan Biermeier, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Josef Biermeier, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Manfred Block, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Ludwig Brinkmann, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Karl-Heinz Deppe, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Friedhelm Dirks, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Siegfried Engels, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Wilhelm Ennekens, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Johannes Evers, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Elke Furlkröger, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Reinhard Furlmeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Andreas Gutsche, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Franz Hachmann, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Heinz Meermeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Barbara Meermeier, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Heike Meuser, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Ferdinand Brock, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Maria Brock, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Monika Plaßhenrich, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Heinrich Plaßhenrich, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Manfred Jürgenliemke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Ludwig Teichmann, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Ute Teichmann, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Senne Großwild Safariland GmbH se sídlem na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Renate Henning, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Udo Henning, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Karl-Heinz Kleinemeier, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Hubert Sander, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Elisabeth Kipshagen, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Meinolf Benteler, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Richard Berens, s bydlištěm v Hövelhof (Německo),

Hans-Josef Joachim, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Inge Jostameling, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Rudolf Jürgenliemke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Edmund Jürgenliemke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Kunigunde Jürgenliemke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Franz-Josef Kipshagen, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Heidrun Kreyer, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Werner Lienen, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Ulrich Wend, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Monika Winter, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Christiane Fächtemeier, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Frank Röllke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Gabriele Berenbrinker, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Josef Delker, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Josef Dresselhaus, s bydlištěm ve Verl (Německo),

Norbert Hunke, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Heribert Rodenbeckenschnieder, s bydlištěm ve Verl (Německo),

Josef Ewers, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Gemeinde Hövelhof (Německo),

Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG se sídlem ve Verl (Německo),

Reinhard Goldkuhle, s bydlištěm na zámku Holte Stukenbrock (Německo),

Meinolf Maasjost, s bydlištěm ve Verl (Německo).